INNOCENTIUS III. PETRUS PICTOR. BERNARDUS CLARAEVALLENSIS. SIMON TORNACENSIS. VITA WILLEHELMI

1. Viertel 13. Jh. Seite 126r

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36519
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

enum sua ratione dicendi de patre
dicit pater enim ē auctor generationis: sz ñ filius ñ spē sanctus. est
auctor processionis: quod & filius. sz non
spē sēs. Pcedit enim abutq; ē auctor
creationis: qd et filius & spē. Tres enim
psone creant omnia; est auctor gra
rum largitionis qd filius. & spē sēs.
Largiuntur tres psone gras. nec in
telligo hac dictione: diuersas patis
auctoritates. sz diuersas causas. di
cendi eum auctorem. licet aucto
ritate unica. Cum q omni causa di
cendi auctorem. pater dicat auc
tor: et appat nomen auctoris. sz ñ
res nominis. uel quia pat dicitur
auctor sz a nullo. filius ů. uel spē ē
auctor a aliquo. qa a patre: ideo pa
tris appato nomine dicit auctor.
Vnde hylari. In pat auctoritas. in
filio natiuitas. in spū scō utrusq; con
iunctura. ac si uelle uideat: sicut
natiuitas filii. ñ patis uel spē. con
iunctas spē ñ patis uel filii. sic auc
toritas patis ñ filii uel spē qd absit.
Immo cū dicit in filio natiuitas. in
filio intelligit patis auctoritas. sz
p natiuitatē ut que patis ē a nullo.
filii intelligat esse p generationē
a patre. Et cū additur in spū. ut
usq; coniunctas. ex ipo intelligit spē
esse patis. filii auctoritas. & p con
iunge abutq; processione: Ecce rur
sus alia psonarū distinctio. que
fit partim appationē nominis ñ
rei. Cum dicitur de pat auctoritas
partim appationē nōis ñ rei. cū
dicit de filio natiuitas. solus enim
filius. & ē & dicit nat. ut cū de spū
iunctas. solus enim spē coniunctū
abutq; procedit. Item cū tres psone
sint unū. a quo omnia. tam appla
tur nomen ñ res nōis. Cū sumptio

nis causa. Ita am sicut unitas principii
omnium numerorū. & omnis numeris
a unitate & sic etiā licet ex ipsa
similitudine. pat ē principium omnium.
& omnia sunt a patre: filius p generatio
nem. spē p processionē: tempalia p cato
nem. uel ideo de patre spāliter dicit
unitas. ut a eo remoueri intelligat
alteritas. Pat enim cum sit principium
sine principio. auctor de nullo ñ habet
ipse unū cōpationē cui ipse dicat al
terum. sz ipse primus unū. cui respectu
filii dicit alter. & spē ses dicit tertiū.
In patre q a hylario dicit esse unitas.
in filio ů equalitas. sz cū alteritas oppo
nat ñ equalitas uideret unitati po
cius addicendū. in filio ů alteritas.
sz ne noīe alteritatis intelligeret
filii aliq minoritas respectu patris.
Qui enim alter ē a rege incuria. mi
nor ē ipo rege: ideo adiectū hylario
in filio ů equalitas. ut noīe equitati
tollat suspicio mino[illegible]ritatis.
& insinuetur intelligē[illegible] filiū [illegible]tia al
teritatis. Qui enim ē eq[illegible]entē p[illegible]us
alii. alter ē a eo cui [illegible]unt o[illegible] est
equalis. uel cū pater [illegible]ncord ē equa
lis filio. & filius equalis [illegible] patri.
tam spāliter dicit: ñ dico ē filius eq
lis patri qua pat filio. filius enim di
cit ymago patis. ratione proportionis
adtenta. In nec qd omnis ymago a ex
emplari dicunt. nec conferre exem
plar ymagini. sz ymago exemplari.
ut imago dicit similis exemplari. ut
statua achilli. sz ñ exemplar imagini.
nec achilles statue: In re qa ymago re
presentat exemplar: sumit noticia
exemplaris a ymagine: ñ a exempla
ri noticia imaginis. que similis quod
am in filio dei assignant qa ē ex pat
procedens generatione & pat conferre
ñ pater ei. cū filius equalis patri